

دوشنبه 28 مهر 1399-2 ربیع الاول 1442-19 اکتبر 2020

رحلت فقیه، محدث، مفسر و اصولی شیعه آیت‌الله "جعفر نزاری نقدی" (1329 ش)

رحلت فقیه، محدث، مفسر و اصولی شیعه آیت‌الله "جعفر نزاری نقدی" (1329 ش)، آیت‌الله شیخ جعفر نزاری نقدی در سال 1265 ش (1303 ق) به دنیا آمد و از خردسالی، شوق فطری طبیعی به علم و ادب و تحصیل کمالات داشت. از این‌رو در ابتدا اصول قرائت و خط عربی و فارسی را فرا گرفت و در چهارده سالگی برای ادامه تحصیل عازم حوزه علمیه نجف اشرف گردید. پس از تکمیل مقدمات و سطوح، در درس خارج حضرات آیات عظام: آخوند ملا محمد کاظم خراسانی، سید محمد کاظم یزدی و شیخ احمد کاشف الغطا و دیگر استادان عصر حاضر شد و مراتب عالی علمی را پیمود. در اینحال با اصرار جمعی از مؤمنان یکی از مناطق شیعه‌رلم‌نشین جنوب عراق و به دستور استادش، علامه یزدی، جهت تبلیغ دین و نشر علوم اسلامی و حل دعاوی شرعی راهی منطقه العماره گردید. آیت‌الله نزاری پس از حدود ده سال اقامت در العماره، به عضویت دادگاه شرعی بغداد منصوب شد اما پس از مدت کوتاهی از این مقام کناره‌گیری کرد و در نجف اشرف به تالیف و تدریس و ارشاد مردم همت گماشت. از این فقیه اصولی آثار متنوعی به جای مانده که الانوار العلویه و الاسرار المرصویه، القوانين المنطقیه و نیز حواشی بر شرایع و معالم و شرح شمسیه از آن جمله‌رلم‌اند. آیت‌الله جعفر نزاری نقدی سرانجام در بیست و هشتم مهر 1329 ش برابر با هفتم محرم الحرام 1370 ق در 64 سالگی در نجف اشرف درگذشت و در تاسوعای حسینی در آن شهر به خاک سپرده شد.

رحلت "بن بخت خنمه" همسایه (ص)، در مدینه‌رلم‌ی منه، (4 ق)، زینب بنت خزیمه پس از آن که شوهر اولش در احد به شهادت رسید، به شرف ازدواج با حضرت محمد (ص) نایل شد و چند ماه پس از آن بدرد حیات گفت. این بانوی بزرگوار از کثرت رَحْم و اطعام و صدقه برمساکین و فقرا به "امّ المساکین" شهرت دارد.

اغای قیام تهاب، در کوفه به رهدی "ابن صَدّ خاعی" علیه حکمت ظلم اُمّی (965)، گروهی از مردم کوفه که از شهادت امام حسین (ع) سخت اندوهگین شده و از این که امام را یاری نکردند، پشیمان شدند، توبه نموده و خود را تَوّابین نامیدند. اینان پس از این که بر مزار سیدالشهداء به عزاداری پرداختند، به رهبری سلیمان بن صَرْد خزاعی از اصحاب رسول خدا و شانزده هزار نفر، راهی کوفه شدند تا انتقام خون امام حسین (ع) را بگیرند. در نتیجه، جنگی با لشکر شام روی داد که سلیمان کشته شد و سپاه منهزم گردید.

عقب‌رلم‌نشینی، سپاه "نابلئون ناپارت" از روسیه به علت سرمای شدید منطقه (1812 م) با روی کار آمدن ناپلئون بناپارت در فرانسه و وقوع جنگ‌رلم‌های مختلف، این کشور به بزرگ‌ترین قدرت اروپا و جهان مبدل شد و در سال 1810 به وسیع‌ترین حدّ خود رسید. قلمرو امپراتوری ناپلئون، بخش اعظم اروپا را از ایتالیا و اسپانیا تا هلند و آلمان و لهستان فرا گرفت، ولی ناپلئون به این هم اکتفا نکرد و در سال 1812 م با یک نیروی عظیم پانصد هزار نفری به سرزمین پهناور روسیه یورش برد. نیروهای مهاجم در مدتی کمتر از سه ماه تا مسکو رسیدند ولی هنگام ورود ناپلئون به مسکو، مدافعان شهر، آن را آتش زدند تا چیزی به دست فرانسویان نیفتد. این عمل مؤثر واقع شد و سربازان ناپلئون در جریان نبرد، با گرسنگی روبرو گردیدند. هم‌چنین سرمای کشنده روسیه و بیماری باعث شد که سپاه ناپلئون در نوزدهم اکتبر 1812 م مجبور به عقب نشینی شده و شهر را ترک کنند. ولی در مسیر عقب‌نشینی نیز سربازان روسی مرتباً آن‌ها را مورد حمله قرار داده و مانع از رسیدن آذوقه به آنان می‌شدند. در جریان این حمله و عقب‌نشینی تاریخی، از صدها هزار نیروی فرانسوی تنها در حدود سی هزار سرباز خسته، جان سالم به در بردند. در این هنگام ناپلئون با شتاب به پاریس برگشت تا پول تجهیزات و لشکریان مورد نیاز خود را برای حملات بعدی خویش فراهم آورد، اما دول اروپایی با اتحاد علیه کشور ضعیف شده فرانسه، به کشور گشایی‌رلم‌های ناپلئون خاتمه داده و شکست ناپلئون را قطعی کرده و پس از دستگیری وی را تبعید کردند. شکست ناپلئون در روسیه، آغازی بر افول اقبال سیاسی و نظامی او در اروپا بود که در نهایت به فروپاشی امپراتوری وی انجامید.